

[Udenrigsministeren.]

kræfter til Sverige, ville den skandinaviske pagts konkurrenceværdi, sammenlignet med atlantehavspagten, hurtigt synke.

Enhver, der har blot noget kendskab til, hvad der er foregået i den senere tid, vil vide, at fremstillingen i denne artikel er urigtig. Der nævnes ikke, at der i tilfælde af et nordisk forsvarsforbund nødvendigvis også må blive tale om samvirken mellem landenes flåder, og der nævnes navnlig heller ikke, at den forpligtelse, som den svenske regering har været villig til at pålægge Sverige i et skandinavisk forsvarsforbund, er en ubetinget forpligtelse til at gribe ind i krigen, hvis et af de tre nordiske lande angribes. Iøvrigt har den svenske statsminister selv taget afstand fra de udtalelser, jeg tillod mig at citere.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen selv leverede bevis for, at han ikke havde indstuderet sin rolle i dag med tilstrækkelig omhu. Han fremsatte en bemærkning om, at jeg havde sagt noget om, at vi skulle drøfte de sikkerhedspolitiske realiteter. På den måde kan man jo ikke polemisere, når forholdet er det, at jeg i nogle få linier har citeret den norske regerings opfattelse og anført, at det var den norske regering, der ønskede at drøfte de sikkerhedspolitiske realiteter, som den norske udenrigsminister udtalte i stortinget den 3. februar.

Derefter gik det ærede medlem over til en indgående eksamination af mig, idet han stillede en række spørgsmål, som han forlangte svar på. Nogle af spørgsmålene forekom mig at være stillet i en form, der minder om det gamle spørgsmål: Er De holdt op med at tærse Deres kone? Hvis man svarer ja, indrømmer man, at man har pryglet hende; hvis man svarer nej, indrømmer man, at man stadigvæk prygler hende. Dette gælder f. eks., når det ærede medlem spørger: Hvorfor bede Amerika om tilladelse til at lave et neutralt forsvarsforbund?

Det ærede medlem spurgte, om regeringen regner Sovjetunionen for Skandinavien fjende. Dertil kan jeg i fuldt alvor sige, at det gør vi virkelig ikke, og hvad særlig Danmarks forhold til Sovjetunionen angår, er det upåklageligt og venskabeligt og har længe været det.

Det ærede medlem stillede et spørgsmål om, hvormed regeringen motiverede sin opfattelse af, at Danmark er truet af militær aggression fra øst, i hvilken sammenhæng det ærede medlem mindede om, at Sovjetunionen selv havde afsluttet en række traktater med andre lande, rettet mod angreb. Danmark føler sig ikke truet af Sovjetunio-

nen, men Danmark lever under samme risiko som andre af Europas mindre stater.

Endvidere spurgte det ærede medlem, hvilke spørgsmål grev Reventlow og ambassadør Kauffmann skulle stille i London og Washington på regeringens vegne. Ja, det synes jeg ikke er vanskeligt at forstå efter den redegørelse, jeg fremsatte i formiddags; de skal forklare, hvorfor man i Danmark anser det skandinaviske forbund for den ønskeligste løsning, og de skal forhøre, om det er muligt at få de våben, som vi ikke selv har og ikke selv kan producere. Vi har jo i Danmark selv nogen våbenproduktion og har købt våben enkelte steder i udlandet, og vi har, som det ærede medlem muligvis husker, tidligere to gange stillet forslag i Moskva om at sende en dansk militærkommission til Sovjetunionen med henblik på erhvervelse af våben; men det fik vi dengang ikke tilladelse til. Det er derfor ikke så overraskende, at man nu undersøger, om det skulle være muligt at få våben i det land, hvis produktion er stor.

Så sagde det ærede medlem endvidere noget kritisk om regeringens ønske om at opruste Danmark. Hvis jeg ikke tager fejl, er det ikke en forskrækkelig lang tid siden, at det ærede medlem selv var en tilhænger af dansk forsvar. Det er imidlertid rigtigt, at regeringen anser det for betydningsfuldt, at Danmark har et forsvar, et værn, afpasset efter vore forhold; det har andre lande, og for at nævne det land, hvis politik ikke ligger det ærede medlems tankegang fjernt, kunne man jo minde om, at f. eks. den militære tjenestetid i Sovjetunionen er flere år længere, end den er i Danmark, og man kunne minde om, at militærudgifterne på statens budget i Sovjetunionen er forholdsvis 10 gange så store, som de er på den danske finanslov. Jeg ved ikke, om det gør noget indtryk på det ærede medlem.

Inger Merete Nordentoft: Man agiterer for at vinde det danske folk for en skandinavisk forsvarspagt, man er endda så ivrig, at man har nedgravet meningsforskelle mellem dem, der ønsker en nordisk pagt, og dem, der ønsker Atlantpagt — alt sættes ind for at få det danske folks tilslutning til den nordiske blok.

Hensigten skinner dog igennem. Lad mig benytte det ærede medlem hr. Bomholts ord, hvormed han så åbenbart prøvede at besværgede de konservative til at spille deres rolle og ikke gå udenfor ensemblet — jeg må måske citere. Det ærede medlem sagde:

„Et angreb på det samlede Skandinavien vil betragtes som et *casus belli* og auto-